

TRESORELLE

Stevan Koprivica

Režija: Zoran Rakoćević

Marija Đurić
Jelena V. Đukić
Maša Labudović
Omar Bajramspahić
Vule Marković
Pavle Popović

NERA
BJANKA
ROZA
MARKO
DAMJAN
JOJO

foto Neven Staničić

PREMIJERA OBNOVE PREDSTAVE

28.04.2025.

Velika sala Centra za kulturu Tivat u 20h

Pozorišna predstava

TRE SORELLE

Tekst **Stevan Koprivica**

Režija **Zoran Rakočević**

Direktor produkcije **Goran Božović**

Rukovodilac produkcije **Vojislav Kaluđerović**

Inspicijent **Jelena Odalović**

Dizajn svjetla **Luka Đurović**

Muzičari **Nevila Klakor**/violina, **Tijana Stanišić**/violina,
Danijela Medigović Kuć/klavir

Zaludna piščeva indikacija "o ljubavi i demonima" kada su "Tre sorelle" u pitanju postaje, kako vrijeme prolazi, sve važnija i tačnija odrednica ovog komada. Kažu oni koji vjeruju u horoskope da u jednom momentu životnog zrijenja podznak postane jači od znaka. Tako je i sa storijskom o tri čudne prčanske sestre i njihovom fatumskom i fanatičnom zajuobljenosti u jednog marinera. Malo vjerovatno, ali na legendi nije da bude vjerovatna nego uzbudljiva i znakovita. Povod koji je snio u legendi počeo da dobija obrise i koordinate za koje, iako je prošao priličan broj godina od nastanka ovog komada, danas sve više postaju značajniji meni kao piscu. Pitanje slobode, dogme, tradicije, religije, erotskih kodova, pobune, mediteranske mimikrije koja iza njeznih klapskih sazvučja krije ufase "umidece" koja čeka buru da je osuši i pokrene sve iznova... Demoni koje olako nazivamo sudbinom a u stvari ih gajimo i predajemo im se kada emocija i eros u ime života nadjačavaju racio i regule... Recimo da je ovaj komad o tome.

Stevan Koprivica

Čovjek je veličanstvena sila ovog svijeta. Ma koliko bio sićušan i nemoćan u poređenju sa kosmosom, čovjek je ipak uvijek brodio morima, pisao poeziju i muziku, tražio savršenstvo, raspaljivao vatru fantazije i strasti, praveći jedan novi svijet. Čovječije požude, ljudske vatre, instinkti, nepregledne slobode duha, seksualna priroda svake žarke utrobe, vidici i horizonti, postali su tama u koju čovjek, pod pritiskom društva i crkve, nije smio da zaviri. Palanka, norme, ulica, društveni konteksti od vremena kada su ljudi počeli da crtaju plijen na zidovima pećina i prizivaju kišu, napravili su od čovjeka đavola. Đavo je u čovjeku, a svaka duhovnost i sloboda otvorila je novi oganj na nebu na kojem treba peći ljudsko živo meso. Vraga je stvorio otpor, žudnja za dolaskom do ponora svijeta na kojem izviru arije, mirisi djetinjih heruvima, rajsko voće, gdje se iz pepela ptice rađaju. Đavo je sve što čovjek hoće, bog je sve što je čovjeku zabranjeno. Nečastivi je svjetlo, a častivi je zapravo mrak. Nepomenik je prelijepo ljudsko tijelo, pomenik je zapatana ljudska duša puna straha i malodušnosti.

Zoran Rakočević

Tehničko vođstvo i majstor svjetla **Luka Đurović**

Krojački radovi i garderoba **Slađana Ilić**

Dekorateri **Stefan Radević, Vladimir Usanović, Luka Đurović**